

tionærer, navnlig de, der ere ansatte efter Loven, have faaet bedre, til Dels langt bedre Lønningsforhold end tidligere. Staten giver jo faktisk et langt større Beløb ud til disse Lønningsklasser end tidligere, og for saa vidt kan man sige, det er en Forbedring. Men man kan ogsaa svare Nej paa dette Spørgsmaal, for saa vidt det delvis gav en Forringelse af Lønningsvilkarene, og Grunden hertil er den, at man gik over fra Inddelingen i 5 lige store Klasser til Systemet med Alderstillæg. Jeg holder mig her til denne enkelte Funktionærklasse, og man ser da, at fra 1896—1901 blev omtrent $\frac{2}{3}$ af samtlige Portører ansatte, et aldeles fænomenalt Tal. Og naar nu i Løbet af faa Aar et saa stort Antal ansættes, følger deraf, at de, naar de ere delte i 5 lige store Lønningsklasser, rykke meget hurtigt op. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at det gennemsnitlige den Gang var, at naar en Portør havde tjent 1 Aar som Stationskarl, saa blev han Portør i yngste Lønningsklasse, og efter 1 Aar rykkede han op fra 5te til 4de Klasse, efter 3 Aar til 3die Klasse, efter 7 Aar i 2den Klasse, og endelig naaede han efter 15 Aar 1ste Lønningsklasse, altsaa Vandrigen fra det nederste Trin foregik efter dette System overordentlig hurtigt. Efter den ny Lov skal Manden nu 2 Aar være Stationskarl, før han bliver Portør, og saa gaa paa yngste Gage i 4 Aar, før han faar det første Lønningstillæg, og først efter 20 Aar er han paa højeste Gage. Hvis man nu havde anset det for forsvarligt og retfærdigt at beholde den gamle Klasseinddeling og saa for øvrigt indføre de ny Lønninger, er det indlysende, at saa vilde Forholdene have set ganske anderledes godt ud, end saaledes som Loven af 1903 maatte medføre det.

Det er utvivlsomt rigtigt, at man her som andetsteds er gaaet bort fra denne Inddeling i lige store Klasser og over til Alderstillæg. Men hvad er nu Følgen bleven? Lad mig tage en københavnsk Portør som Eksempel. Hvis man der vil tage det gamle System og til Lønningsloven af 1898 lægge det midlertidige Lønningstillæg samt regne med Avancement fra Klasse til Klasse, der, som nylig omtalt, foregik meget hurtigt, og sammenligne dette med Forholdene efter Lønningsloven af 1903, vil man se, at en Portør maa gøre Tjeneste som saadan mellem 13—14 Aar, inden han faar de bedre Lønningsvilkår. I nogle af disse Aar vil han have mindre end tidligere, i

andre mere, men lægger man Lønningssummerne sammen, afbalancerer det først efter 13—14 Aar hinanden. Saa kommer først Stigningen.

Nu er det ganske vist saaledes — og det maa man ikke glemme —, at en saadan Mand, hvilket Lønningssystem der end indføres, altid som personligt Tillæg vil faa det, han ellers eventuelt vilde faa mindre efter det ny System, saa at han for saa vidt aldrig vil faa mindre at leve af. Men med dette Tillæg er Sagen i Virkeligheden ikke klaret, og det er det, jeg gerne vilde oplyse ved et særligt Eksempel, fordi jeg tror, at ikke lidt af den Misfornøjelse, der nu er til Stede, netop bunder heri.

Jeg tager af en Række Eksempler, jeg har undersøgt, et enkelt ud. En Mand ansattes 1896 som Stationskarl, og i 1897 blev han Portør i 5te Klasse med 660 Kr. i Lønning. Det følgende Aar, 1898, rykkede han op i 4de Klasse og havde da 720 Kr. samt et Opholdstillæg paa 90 Kr., i alt 810 Kr. Men allerede det følgende Aar, 1899, kom han op i 3die Klasse med en aarlig Lønning af i alt 870 Kr. Det havde han ogsaa i 1900, men 1901 skete der to Forbedringer, dels rykkede han nemlig op i 2den Klasse og fik altsaa 840 Kr. foruden i Opholdstillæg 90 Kr., og dels kom dertil det midlertidige Tillæg paa 92 Kr., saaledes at han fik i alt 1,022 Kr., hvilket han ogsaa havde i 1902. Saa kom Lønningsloven af 1903. Vedkommende kunde efter denne altsaa ikke faa mindre end 1,022 Kr. at leve af. Han fik det paa følgende Maade. Han fik som Begyndelsesløn i 14de Lønningsklasse 840 Kr., dernæst som første Alderstillæg 84 Kr., og Staten maatte altsaa give ham 98 Kr. i personligt Tillæg, for at han ikke skulde faa under de 1,022 Kr. I 1904 skulde saa denne Mand rykke op og faa 2det Alderstillæg, men det skete kun paa den for ham ganske ligegyldige Maade, at de 84 Kr. fik han ganske vist mere, men saa gav Staten ham selvfølgelig 84 Kr. mindre i personligt Tillæg, altsaa, han fik vedblivende i de følgende Aar, indeværende Aar 1907 med, 1,022 Kr. at leve af, og i dette Aar betaler Staten ham 14 Kr. i personligt Tillæg, for at han kan faa denne Gage. Men nu regner — og det er jo deri, Sagen ligger — selvfølgelig denne Portør ud, at hvis man havde beholdt den gamle Ordning, vilde han allerede i 1905 have hørt til den ældste Femtedel af Portørerne, og saa vilde han have haft 900 Kr. i Løn, 90 Kr. i Op-